

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/160/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214286
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312214286.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Beatou Farkašovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu zamietá.
Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhmi podaným na Okresný súd Bratislava III dňa 27.09.2012 a vedeným pod sp. zn. 21C 160/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi náhrady škody vo výške 175,- eur, titulom nesprávneho úradného postupu, ako aj nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 eur. Žalobný návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka M. W., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo, a to: EX 15037/2011 (pôvodne exekučná vec vedená pod značkou: EX 1541/2002). Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá mu vznikla neplnením si záväzkov zo strany dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere: Zmluva o úvere č. 2060166. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud svojich pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, podal na súd dňa 23.11.2010 v exekučnej veci návrh na zmenu súdneho exekútora. Exekučný súd o predmetnom návrhu nerozhodol v zákonom stanovenej lehote t.j. 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, keď v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora tento pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ v konaní vedenom pod sp. zn. 21C 160/2012 uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to majetkovú škodu predstavujúcu účelne vynaložené náklady spojené so správou pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov vo výške 70,-eur, s udržiavaním a správou informačného systému vo výške 40,-eur, s administráciou listín a komunikáciou s pôvodným exekútorom vo výške 50,-eur a s administratívnym spracovaním textov adresovaných exekučnému súdu, poštovným a s telekomunikačnými výdajmi spojenými s urgenciami a kontrolou stavu konania vo výške 15,-eur, t.j. celkovo vo výške 175,-eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil v predmetnom konaní náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, keď exekučný súd vystavil navrhovateľa neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora, riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčnej povinného. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu

spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, keď vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa ale aj na strane jeho majiteľov. Pri určovaní nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom (s poukazom na možnú analógiu), podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačeným prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ v konaní sp.zn. 21C 160/2012 uplatnil sumu 221,28 eur, za nečinnosť exekučného súdu. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu v súlade s uvedenou doktrínou.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu zároveň namietal predpojatost' Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním (nesprávnym úradným postupom) spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Žalobný návrh bol predložený Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o námietke zaujatosti zo strany navrhovateľa, pričom nadriadený súd uznesením zo dňa 26.10.2012, č. k. 5NcC 261/2012-14 rozhodol tak, že námietke nebolo vyhovené. Predmetné uznesenie Krajského súdu v Bratislave nadobudlo právoplatnosť dňa 6.03.2013.

Odporca v rámci vyjadrenia sa k návrhu, písomným vyjadrením zo dňa 18.02.2014 navrhol žalobný návrh zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Odporca poukázal na zmatečnosť podania, keď v jednotlivých žalobných návrhoch (vrátane tohto podaného žalobného návrhu) sa vyskytujú viaceré nedostatky napr. zmatečne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, odporca poukázal, že navrhovateľ neuvádza ktoré kroky podnikol na ich odstránenie, pričom odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Podľa odporcu prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 mu boli doručené dňa 23.04.2012, pričom žalobný návrh bol už dňa 27.09.2012 doručený okresnému súdu. Odporca mal za to, že ide o predčasne uplatnený nárok. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote odporca uviedol, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného. V praxi je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému na vyjadrenie a na vyčíslenie doterajších trov konania, pričom súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Odporca pripúšťa, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu. V prípadoch ak exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo

na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Podľa názoru odporcu efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívali v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov t.j. v celkovej sume 175,-eur. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považuje odporca za nesprávne a účelové. Odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu, tak ako bola uplatnená, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik a ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že navrhovateľ v návrhu poukazuje na viacero ústavných nálezov, kde Ústavný súd rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Poskytovaná výška finančného zadosťučinenia nie je automatická, táto podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Je nesprávne vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur za každý rok prieťahov, nakoľko každé prípadové okolnosti sú osobitné. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom navrhovateľom uvádzané pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keď náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené.

Navrhovateľ elektronickým podaním (e-mailom) zo dňa 28.02.2014 navrhol konanie prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1, písm. b/, ods. 2, písm. c/ O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorú podal navrhovateľ na Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle článku 127 Ústavy Slovenskej republiky, a ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, pričom dôsledkom rozhodnutia o tejto ústavnej sťažnosti bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 07.03.2014, č.k. 21C 160/2012-77 návrh navrhovateľa na prerušenie konania č.k. 21C 160/2012 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej navrhovateľom vo veci porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie dňa 24.03.2014 o ktorom Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 26.11.2014, č.k. 4Co 503/2014-121, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Predmetné uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť dňa 4.02.2015 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.11.2014, č.k. 4Co 503/2014-121.

Navrhovateľ opätovne písomnými podaniami doručenými súdu dňa 9.04.2015 navrhol konanie prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1, písm. b/, ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorú podal navrhovateľ na Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle článku 127 Ústavy Slovenskej republiky, a ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, pričom dôsledkom rozhodnutia o tejto ústavnej sťažnosti bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci. Súčasne navrhovateľ navrhol prerušiť konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 21C/160/2012 aj z dôvodu konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 17.04.2015, č.k. 21C 160/2012-159 návrh navrhovateľa na prerušenie konania č.k. 21C 160/2012 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej navrhovateľom vo veci porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol. Súd prvého stupňa predmetným uznesením súčasne zamietol návrh aj v časti návrhu, týkajúceho sa prerušenia konania č.k. 21C 160/2012 do právoplatného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika,

zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie dňa 1.06.2015

o ktorom Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 30.11.2015, č.k. 14Co 520/2015-200, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Predmetné uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť dňa 14.03.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.11.2015, č.k. 14Co 520/2015-200.

Navrhovateľ elektronickým podaním (e-mailom) bez zaručeného elektronického podpisu podal na súd dňa 13.05.2016 návrh na prerušenie konania, ktorým opätovne navrhol prerušiť konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 21C/160/2012 aj z dôvodu konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Súd prvého stupňa na predmetné elektronické podanie navrhovateľa neprihliadal (§ 42 ods. 1, posl. veta O.s.p.), nakoľko navrhovateľ v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. emailové podanie písomne nedoplnil v lehote najneskôr do troch dní od doručenia emailového podania.

Súd v spornej veci nariadil pojednávanie na deň 20.05.2016, na ktoré sa navrhovateľ a jeho právny zástupca nedostavili, doručenie predvolania mali riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, pojednávanie nežiadali odročiť. Odporca sa na pojednávanie taktiež nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 2.05.2016, pojednávanie nežiadal odročiť. Súd konštatoval, že sú splnené zákonné podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. na prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu navrhovateľa, a to na základe listinných dôkazov, ktoré sú obsahom súdneho spisu.

Súd vykonal dokazovanie vo veci oboznámením sa so žalobným návrhom, ako aj s ďalšími podaniami navrhovateľa, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 18.02.2014, obsahom pripojeného exekučného spisu EX 1541/2002, listom Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb/D/2010 1360, článkom z internetového portálu www.sme.sk <<http://www.sme.sk/>>, a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzením, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a je registrovaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele: Sro, vložka číslo: 23636/B. V spore je aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Podľa § 9 ods. 1, prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Navrhovateľ správne označil pasívne legitimovaný subjekt v tomto konaní, t.j. odporcu.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 3008/02 súd zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ ako oprávnený podal dňa 5.11.2002 na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára so sídlom v Šali návrh na vykonanie exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 1541/2002 (po pridelení exekučnej veci súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému je exekučný spis vedený pod EX 15037/2011). Dňa 8.11.2002 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená spisová značka 36Er 3008/02. Dňa 12.11.2002 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 023959 na základe vykonateľného exekučného titulu - platobného rozkazu č. k. ROB/1679/02-5 zo dňa 19.03.2002 vydaného Okresným súdom Bratislava III, ktorým povinného M. W., nar. XX.XX.XXXX, zaviazal na zaplatenie istiny vo výške 13.500,- Sk (448,12 eur) s úrokom z omeškania 0,25 % denne zo sumy 13.500,- Sk (448,12 eur) od 25.07.2001 do zaplatenia a trov konania v sume 675,- Sk (22,41 eur). Dňa 23.11.2010 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Písomným podaním podaným dňa 5.04.2011 na exekučný súd súdny exekútor JUDr. Ľubomír Pekár si uplatnil náhradu trov exekúcie vo výške 67,66 eur, ktorých písomnú špecifikáciu pripojil k predmetnému podaniu. Uznesením č. k. 36Er 3008/2002-11 zo dňa 11.04.2011 súd návrhu oprávneného vyhovel tak, že vykonaním súdnej exekúcie vedenej pôvodne u JUDr. Ľubomíra Pekára pod sp. zn. EX 1541/2002 a na súde pod sp. zn. 36Er 3008/2002 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom úradu Záhradnícka 60, 821 08

Bratislava, ktorému sa vec postupuje na ďalšie konanie, s tým, že pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi súd určil náhradu trov exekúcie vo výške 67,66 eur. Predmetné rozhodnutie exekučného súdu nadobudlo v časti zmeny súdneho exekútora a v časti trov exekúcie právoplatnosť dňa 14.06.2011.

Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014, zo dňa 17.01.2014 vypracovaného znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že predmetom znaleckého posudku bolo posúdenie činnosti a ich ekonomickej náročnosti spojených s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa ako aj činností, ktoré boli uskutočňované v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov Slovenskej republiky, keď tieto neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie, neskoro rozhodli resp. nerozhodli o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o zmenu exekútora, s tým, že znalecký ústav sa nezaoberal majetkovou škodou, vzniklou navrhovateľovi v súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Súd na predmetný znalecký posudok neprihliadal, nakoľko tento nebol vypracovaný na danú prejednávajúcu vec, keď navyše ani nevytvára o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne navrhovateľovi v predmetnom exekučnom konaní navrhovateľovi vzniknúť. V danom prípade sa jedná len o všeobecný znalecký posudok bez bližšej špecifikácie konania, pričom znalci sa zaoberali len priemernými výškami údajnej škody na súdoch v rámci celej Slovenskej republiky bez bližšej špecifikácie ku konkrétnym konaniam.

Podľa § 44 ods. 5 zákona č. 233/1995 Exekučný poriadok (v rozhodnom období), ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005. Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31.12.2012), ďalej len cit. zákon, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 pís. a/ bod 1, cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo

nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 pís. a/b/c/, d/ cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v exekučnej veci vedenej na tunajšom súde, a to konkrétne:

- v exekučnej veci oprávneného (navrhovateľa), proti povinnému: M. W., nar. XX.XX.XXXX, vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 36Er 3008/2002 rozhodol súd o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora doručeného súdu dňa 23.11.2010, uznesením č. k. 36Er 3008/2002-11 zo dňa 11.04.2011.

Predpokladom objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky a/ nesprávny úradný postup, b/ existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Ad a/ nesprávnym úradným postupom sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, súd v rozhodnom období nebol viazaný lehotou na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekúcie a to s poukazom na § 44 ods. 5 v spojení s § 238 ods. 1,2 Exekučného poriadku, podľa ktorého ak oprávnený požiadava súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Záverom súd udáva, že sa stotožňuje s vyjadrením odporcu, že v danom konaní súd nie je oprávnený skúmať tzv. prietahy v konaní, keď na ich preskúmanie je oprávnený len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti alebo predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy.

Ad b/ v prípade existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu má súd za to, že v prípade vzniku škody je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk, na preukázanie ktorých je povinný navrhovateľ. Navrhovateľ neprodukoval žiaden dôkaz, resp. dôkazy preukazujúce vznik majetkovej ujmy a jej výšku, taktiež tento nijakým spôsobom nepreukázal, že práve v období od podania návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o tomto návrhu mu vznikla škoda vo výške 175,-eur. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Nedodržanie zákonnej lehoty samo o sebe nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na navrhovateľa v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Navrhovateľ v návrhu poukázal, že zbytočnými a právne nezdôvodniteľným časovým omeškaním v rozhodovaní exekučného súdu mu bol spôsobený s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu mu spôsobila hospodársku stratu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia mala ovplyvniť ďalšie podnikateľské postupy a spôsobiť neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Súd nemohol navrhovateľovi priznať požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle žalobného návrhu vo výške 221,28 eur zdôvodnenie, ktorej sa pohybovalo len v rovine hypotetických tvrdení, keď tento nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval, nekonkretizoval aké konkrétne podnikateľské aktivity a konkrétne podnikateľské plány boli nezákonným rozhodnutím ovplyvnené a v akom rozsahu. Súd nemohol akceptovať navrhovateľom paušalizovanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 663,88 eur za rok prietahov, keďže je potrebné prihliadať na význam sporu navrhovateľa, a to najmä pri právnických osobách, kde je nutné zohľadniť podnikateľskú činnosť tej - ktorej osoby.

Ad c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach.

Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislosti a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. Navrhovateľ ani v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Nakoľko navrhovateľ nesplnil dôkaznú povinnosť, riadne nepreukázal uplatnený nárok, nepreukázal kumulatívne splnenie zákonných predpokladov spájajúcich vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., s poukazom na úspech odporcu v konaní, nakoľko však tomuto žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.